

Natuurreservaten

Zuiderkempen

Jaargang 7
driemaandelijks tijdschrift
maart 2001 Nr. 1

Weekendverblijven ook in het derde millennium actueel

Op zaterdag 24 juni 2000 werden er onder ruime mediabelangstelling twee illegale weekendverblijven in het natuurreservaat De Langdonken te Herselt verwijderd. Die weekendverblijven waren toen reeds eigendom van de vereniging. Met deze actie wilde Natuurreservaten v.z.w. - Afdeling Zuiderkempen het probleem van de illegale gebouwen in groengebieden aanklagen én effectief iets doen aan de situatie. Tegelijkertijd werden voorstellen gedaan om in overleg met de eigenaars en op een ecologisch verantwoorde manier een oplossing te vinden voor de nog resterende illegale bouwsels. Natuurreservaten v.z.w. - Afdeling Zuiderkempen stelt dat naast de eigenaar ook de overheid verantwoordelijk is voor het bouw misdrijf. De overheden zijn in het verleden vaak niet opgetreden tegen de overtredingen. In bepaalde gevallen werden de eigenaars zelfs aangemoedigd om bouwovertreden te begaan.

Het zou billijk zijn als ook de betreffende overheid nu een deel van de kosten voor aankoop, verwijdering en herstel op zich neemt.

Natuurreservaten v.z.w. - Afdeling Zuiderkempen deed ook voorstellen aan eigenaars van illegale weekendverblijven, sinds 24 juni 2000 kocht Natuurreservaten v.z.w. in Herselt 3 verlaten weekendverblijven. De vereniging wil de zaak niet op zijn beloop laten, maar actief zoeken naar oplossingen.

Bij een aantal eigenaars is de situatie moeilijker, zij hebben hun weekendverblijf nog in gebruik. Ook hiermee wil Natuurreservaten v.z.w. rekening houden en er wordt dan ook gezocht naar een oplossing. De eigenaar mag zijn gebouw nog een aantal jaren in gebruik houden. De aankoopprijs daalt dan wel in verhouding met de duur van de afgesproken gebruiksperiode.

En zie, een familie uit het Antwerpse die al jaren tijdens het weekend en de verlofperiodes met kinderen en kleinkinderen naar de Langdonken trekt, bleek bereid op het voorstel in te gaan. De gronden met twee vijvers, een ruim weekendverblijf en een bijgebouw werden op 19 februari 2001 eigendom van Natuurreservaten v.z.w. Het gezin uit Antwerpen mag nog vijf jaar genieten van het weekendverblijf, daarna wordt het verwijderd en wordt een nabeheer gevoerd. Met de Dienst Stedenbouw werd deze situatie besproken en zij steunt deze aanpak omdat de bouwovertrading effectief ongedaan gemaakt wordt. Bovendien gebeurt alles in overleg met de verkopers en op ecologisch verantwoorde manier. Stedenbouw zal de ontwikkelingen volgen en toezien op de effectieve uitvoering van de plannen.

De verkopers kochten het eigendom in 1969 en bouwden een jaar later hun weekendverblijf. 30 jaar lang hebben ze van de rust in 'De Langdonken' genoten. De verkopers zijn niet bitter of kwaad over deze verkoop, ze aanvaarden ten volle dat illegale gebouwen in groengebieden niet kunnen. Wel heeft hun vertrouwen in 'de politiek' een onherstelbare deuk gekregen. De toenmalige Herseltse gemeentebestuurders, met op kop de burgemeester vertelden destijds iedereen die het wilde horen dat het allemaal wel in orde zou komen en dat de Herseltse middenstand er beter zou van worden. Deze overeenkomst is uniek voor Vlaanderen, het is een schoolvoorbeeld van een regeling waarbij overtreder en benadeelde op een menselijke, ecologisch en economisch verantwoorde wijze een

definitieve oplossing voor een probleem vinden.

De hoofdzaak blijft dat de echte benadeelde, 'onze' natuur, hier voorgoed eerherstel krijgt.

Uit de Reservaten

Roost-Craeywinckel

Onlangs was het weer de periode om terug te kijken op het voorbije jaar en ook om een jaarverslag op te maken. Een taak waar de meeste conservators wat tegenop zien. Maar goed, het moet gebeuren en we beseffen wel dat het zijn nut heeft.

Eén van de belangrijkste punten uit het jaaroverzicht van ons werkgebied is, dat in het jaar 2000 in Laakdal de te beheren oppervlakte reservaatgebied meer dan verdubbeld is. Door een huurovereenkomst voor 26 ha natuurgebied in Trichelbroek heeft de beheerswerkgroep nu bijna 60 ha onder haar hoede. Over Trichelbroek, dit belangrijk natuurgebied volgt nog meer nieuws in het volgende nummer.

Nog een opvallend punt en steeds terugkerend is onze relatie met water. Zo hadden we regenweer bij drie van de vier aangekondigde wandelingen. En de werkdagen waren al niet veel droger. Maar aangezien water een noodzaak is voor alle leven, hoor je ons niet klagen.

Om in dezelfde sfeer te blijven, gaan we verder met één van de belangrijkste punten in de planning voor dit jaar: 'de waterhuishouding'. Water heeft een belangrijke invloed op de kwaliteit van een natuurgebied. Dat hebben we altijd geweten, vandaar onze redenering: 'hoe natter hoe beter'. Maar nu blijkt dat ook periodieke seizoensgebonden waterpeilschommelingen in een broekgebied wenselijk. We zullen eens nagaan of we dat in de Roost kunnen toepassen en zien wat de resultaten zijn.

De 'nieuwe' redenering zou wel eens kunnen kloppen want we merken in de Roost nu reeds een verschil tussen de oostkant en de westkant van het reservaat. Aan de oostkant waar het water weg kan lopen vinden we meer soorten zegge, slangewortel en ook veel waterviolier, en aan de westkant waar het water weinig doorstroming kent, is het moeras soms helemaal met kroos bedekt en op natte delen van de pannekoekenwei zien we liesgras steeds meer uitbreiden. Het zijn allebei natuurlijke situaties, dat wel, maar we moeten toch streven naar een sfeer die optimaal is voor zoveel mogelijk soorten. Als het waterpeil dan niet permanent hoog wordt gehouden, vormt dat voor de wandelaars ook een bijkomend voordeel, dat de wandelpaden minder modderig zullen zijn.

De Langdonken

De mooie Natuurreservatenkalender van dit jaar toont in de februari maand twee wilde zwanen in de vlucht. Alleen tijdens strenge winters overwinteren die zwanen in Vlaanderen. Bij voorkeur pleisteren ze dan in drassige en overstroomde graslanden zoals het Schulensbroek en... de Langdonken.

Inderdaad, op de drassige, overstroomde afgegraven percelen achter de schuur pleisterde in januari een weekje zo'n wilde zwaan. We zetten ze meteen in het fraaie rijtje gevederde vrienden die we op dit nieuwe stukje natuur de afgelopen maanden allemaal konden bewonderen: kleine plevier, dodaars, groenpootruiter, watersnip, witgatje, oeverloper, Kievit, blauwe reiger, wilde eend, en de exotische soorten: mandarijneend, nijlgans en barbarie. En ook het al mooie plantenlijstje (pilvaren, bleekgele droogbloem, struikheide, waterpostelein) krijgt er een voor België unieke mossensoort bij, het goudkorrelmos! Op een perceel dat twee jaar geleden geplagd werd, is er weer ijle rus gevonden. Wie twijfelt er nog aan de zin van afgraven en plaggen in de Langdonken?

Netevallei-Schaapwees

In juni 1999 werden 18 hectare natuurgebied, eigendom van Natuurreservaten vzw en gelegen in het gebied Netevallei - Schaapwees, door de minister erkend als natuurreservaat. In deze erkenning werden al de percelen opgenomen welke werden aangekocht in de periode 1992 - 1997. De meeste van deze percelen zijn gelegen in het gebied Schaapwees, ten zuiden van Zoerle-Parwijs. Wie dacht dat na deze erkenning onze aankoper van dienst op zijn lauweren zou gaan rusten, kent de gedrevenheid van deze persoon nog niet. In amper drie jaar tijd slaagde hij erin om opnieuw 30

hectare natuurgebied in de Netevallei te verwerven. Ditmaal lag het zwaartepunt van de aankopen in de Netevallei te Bergom. Prachtige elzenbroekbossen, een grote vijver en enkele hectaren natte hooilanden werden aan het patrimonium van onze vereniging toegevoegd. Om ook deze stukken natuur extra te beschermen is het belangrijk dat de nieuw aangekochte percelen erkend worden als natuurreservaat. Hiervoor diende eerst een beheersplan te worden opgemaakt waarna een uitbreiding van de bestaande erkenning kon aangevraagd worden. Eind vorig jaar werd door enkele vaste medewerkers van Natuurreservaten vzw een uitbreidingsdossier samengesteld en voorgedragen ter erkenning. De totale oppervlakte van de ter erkenning voorgedragen percelen bedraagt 49,75 hectare. Na het inwinnen van de nodige adviezen kan de minister de reeds erkende 18 hectare nu uitbreiden tot 50 hectare waarvoor wij haar natuurlijk zeer dankbaar zullen zijn. En ook de geplande beheerswerken kunnen we nu uitvoeren.

Het Asbroek

Historisch onderzoek kan ons heel wat leren over de natuurgebieden die we beheren. Op deze kaarten zien we de evolutie van het grondgebruik, het komen en gaan van wegen en waterlopen, de bebouwing en plaatsnamen. De kaarten die hiervoor courant gebruikt worden zijn de Ferrariskaart van 1777, de primitieve kadasterkaarten van 1840, Van Der Maelen van 1845 en de stafkaarten van het N.G.I. vanaf 1900. Voor het Asbroek bekeken we deze kaarten eens en stelden het volgende vast.

De wegen: op de Ferrariskaart komen geen wegen voor in het Goor - Asbroek. Er bestonden enkel de drie toegangswegen die nu nog steeds vertrekken vanaf de Limberg, we kunnen veronderstellen dat dit de berijdbare wegen waren, er zullen zeker meerdere voetpaden gelegen hebben. In 1845 is het wegenpatroon in Herselt nog niet gewijzigd maar in Westmeerbeek is men ijverig geweest en werden de hoofdontsluitingswegen door het Goor aangelegd. In 1936 verschijnt de Herentalssesteenweg en is het netwerk van wegen in het Goor-Asbroek sterk verdicht zowel in Herselt als Westmeerbeek.

De Waterlopen: de Ferrariskaart is te onnauwkeurig om verdwenen meanders van de Grote Nete te zien. Op Van Der Maelen kunnen we duidelijk de meanders zien welke in 1936 verdwenen waren. Achter het kasteel in Westmeerbeek is de waterloop het sterkst verlegd. De Nete heeft ongeveer in het midden tussen het kasteel en de huidige Nete gestroomd. Verder is er een kleinere rechttrekking gebeurd ter hoogte van "Het Nieuw Paradijs. Ook is er in 1936 een watergemaal te zien achter het kasteel.

De Steenkensbeek ontstaat in 1936 bij de samenvloeiing van de Kattelooop en de As-broekloop, terwijl in 1845 de Steenkensbeek ontspringt in het Kattenbos (achter Van Regenmortel) en de Asbroekloop er in uitmondt. De enige wijziging die er te merken is, is het verdwijnen van een afsplitsing van de Peerdsloop ter hoogte van de serres in de Dieperstraat, deze afsplitsing vloeit 200 meter verder terug in de Peerdsloop. Zo kon men in het Asbroek spreken van een eiland in de beek. Vervolgt.

Het Goor

Het Goor ligt er in deze wintermaanden behoorlijk nat bij. En zo hoort het ook, natuurlijk. Dit heeft wel consequenties gehad op het beheer. Alleen de drogere stukken zijn min of meer toegankelijk, zodat de beheersinspanningen zich dan ook vooral daar geconcentreerd hebben. Normaal proberen wij de zuidoost hoek in het jaar systematisch te maaien, kwestie van de bodem verder te verarmen door het afvoeren van het maaisel. Dat is dus dit najaar niet gelukt, omwille van de hoge waterstand. Maar geen nood, de terreinploeg heeft deze keer dan maar de noordwest hoek een grondige maai- en afvoerbeurt gegeven. Waarvoor onze proficiat aan Joris en zijn mannen.

Wij amateurkenners daarentegen hebben het centrale pad plagsgewijs aangepakt. Daar is in de loop der jaren een stevige en dus verstikkende zode gevormd, vooral door het Pijpenstrootje. Wij rekenen op uitbundig opkomen van Zonnedaauw en hopen op kleine zegges en een vernieuwde opmars van de Klokjesgentianen.

De Steenkensbeek

Mediageil als wij zijn, proberen een aantal mensen uit onze afdeling heel de tijd listige listen te bedenken om ook eens op TV en in de gazet te komen. Media-aandacht is inderdaad belangrijk voor Natuurreservaten, vooral als we met positieve berichtgeving te maken hebben. Want inderdaad, onbekend is onbemind. En deze keer hebben we beslist aan onze bekendheid en dus onze

bemindheid te werken door onze actie van grondruil in de vallei van de Steenkensbeek. Wij konden namelijk 99a32ca groengebied in eigendom van N.V. La Corbeille krijgen in ruil voor een aanpalend stukje industriezone van 26a87ca dat eigendom was van Natuurreservaten. Niets met de ruil te maken, maar een spijtig verhaal is wel dat een wandeling die in het nationale tijdschrift aangekondigd stond, jammerlijk in het honderd gelopen is op organisatorisch niveau. Onder andere omwille van verwarring met een wandeling op dezelfde dag in de Roost, bleef de organisator/gids van de wandeling in de Vallei van de Steenkensbeek ter plekke zelf afwezig. Foei foei, meneer de organiserende gids! En zie dat het nooit meer gebeurt!

Taverne De Roost

In 1991 werd de huidige taverne "De Roost" te Veerle gebouwd in vervanging van een ander eveneens zonder bouwvergunning opgericht gebouw. Al deze werken gebeurden in Reservaatgebied en Natuurgebied volgens het gewestplan. Bij de uitvoering van de werken in 1991 hebben we als vereniging geprotesteerd tegen deze overtredingen. Het toenmalig gemeentebestuur dat perfect op de hoogte was van de overtredingen trad niet op, erger nog er werd door het schepencollege een regularisatiebouwvergunning afgeleverd, welke door Stedenbouw prompt geschorst werd. Bijna 9 jaar na de overtreding heeft het hof van beroep op 20 december 2000 gevonnis. De rechtbank veroordeelt de eigenaar op strafrechtelijk gebied en verplicht hem tot afbraak van de gebouwen binnen een termijn van 1 jaar. Er wordt aan de Vlaamse Overheid en aan Natuurreservaten vzw. een dwangsom toegekend van 1.000-fr per dag vertraging op het herstel in de oorspronkelijke staat. We begrijpen dat dit voor de eigenaar een hard vonnis is en betreuren dat dit zo moest gebeuren. Als natuurbehoudvereniging hoort het tot onze opdrachten van te waken over het behoud van natuurwaarden. Optreden tegen bouwovertradingen in groengebieden hoort hierbij. We hopen dat de huidige gemeentebesturen lessen trekken uit dit verhaal, en zich realiseren dat de Laakdalse gemeentebestuurders in 1991 medeverantwoordelijk waren bij deze overtreding. Waarschijnlijk zullen ze juridisch niet kunnen aansprakelijk gesteld worden maar moreel weegt hun schuld zwaar. Als ik in hun plaats was zou ik er vele nachten van wakker liggen.

Jagersverhalen

En nu nog wat geschiedenis. Een jager die een twintigtal jaar geleden de Langdonken 'onveilig' maakte, vertelt. "We waren in zo'n groot open stuk in de Langdonken aan 't jagen, in een groot open stuk met veel riet. We stapten met veel moeite door het riet en plots... steeg er vanuit het riet een heel grote uil op: bwoe, bwoe, bwoe,... Hij had een vleugelspanwijdte van wel een meter en een grote ronde kop." Wij vlug onze vogelboeken bovengehaald en confronteerden de jager met de rubriek uilen. Zonder tips of aanwijzingen te geven wees hij, zoals we vermoedden en stilletjes hoopten, de velduil aan. Als dat waar geweest is, moeten er in de Langdonken inderdaad grote open, boomvrije rietstukken en ruigten geweest zijn, want daar komt de velduil voor. Onze fantasie slaat weer op hol. Veronderstel dat we die rietmoerassen zouden herstellen, zou dan ook de velduil weerkeren in de Langdonken?

Een andere jager verdedigde met veel vuur het bejagen van vos en ree. We moeten ze schieten anders worden er teveel doodgereden was zijn argumentatie. Even doordenken: er worden jaarlijks veel te veel kinderen doodgereden, moeten we dan??

Wildbeheereenheden hebben zo te horen nog heel wat werk om hun leden de principes van de weidelijke jacht bij te brengen, een basiscursus ecologie zou niet misstaan in hun vorming.

Red de lynx !

De derde graad van de Freinetschool De Triangel in actie i

Een week geleden bracht Sarah een artikel uit:

De Jommekeskrant mee. Daarin werd een peddelen actie voorgesteld. Klassen en jeugdgroeperingen werden opgeroepen deel te nemen aan deze actie ten voordele van de Iberische lynx. Van die lynxensoort zijn er nog maar 700 over. Sarah stelde aan de klas voor mee te doen met die actie. En zie, de andere kinderen vonden het een schitterend voorstel. Een heel actieplan werd opgesteld, allerlei info over de lynx werd opgezocht, kortom het werd een echt klasproject. Het verzamelde geld wordt gebruikt om natuurgebieden waar de lynx nog voorkomt in Spanje, aan te kopen en uit te bouwen. De klas wou meer doen dan alleen maar geld verzamelen. Ook de 'link' met onze Vlaamse natuurreservaten werd gelegd. Zo plaatsten ze het probleem van de Iberische lynx in een breder kader.

Naast een aantal activiteiten in de school zelf, ging de eerste actiedag door in de Langdonken. Dit reservaat herbergt zelf enkele zeldzame dieren en planten. Bescherming is ook daar hoog nodig.

Op maandag 12 februari trokken kinderen en leerkrachten een dag het reservaat in. Ze braken een caravan af die illegaal in het gebied stond. Natuurreservaten v.z.w. kocht de caravan aan, maar nu moest die verwijderd worden. Het geld van het metaal dat die caravan opbracht (ijzer, aluminium) ging naar de lynx actie. De kinderen hielpen actief mee met het herstel van natuurgebieden en ook de recuperatie van materialen kwam in de kijker. Verder werd een muur afgebroken. Deze muur was het begin van een illegaal gebouwd weekendverblijf maar het is er niet gekomen. Tenslotte werd hout verzameld waarmee men in de school een kunstwerk maakte. Tijdens de dag vonden de kinderen een 'hele nest' salamanders, zagen ze drie buizerden, een havik, een rosse woelmuis, er sprong een ree het bos in. In de natuur werd er samen gewerkt, gespeeld, gelachen, ontdekt, bewonderd, gezwoegd, gezweet,... kortom, natuureducatie op zijn best! Het 'werk' van de kinderen werd ondersteund en mee begeleid door onze terreinploeg. Kinderen en leerkrachten bedanken hun daarvoor!

Buizerd in de klem

Op 7 november 2000 werd bij één van onze bestuursleden een gekwetste buizerd aangebracht. Eén van de poten was totaal verbrijzeld. De vogel werd nog overgebracht naar het vogelasiel van Zichem, maar herstel was niet meer mogelijk. De asielhouder kon dan ook niet anders dan dit schitterend beest stil laten inslapen.

Wandelaars vonden de vogel op een jachtgebied langs de Grote Laak tussen Vorst en Schoot. De buizerd zat in een klem vastgemaakt met een ketting aan een boom. Een vleugel van een Vlaamse gaai maakte duidelijk dat deze laatste als lokaas had gediend. Zowel de plaats als het gebruikte lokaas wijzen duidelijk in een bepaalde richting maar bewijzen kunnen we niks. Er werd wel klacht ingediend bij de plaatselijke boswachter van Bos en Groen. Deze verhoorde de plaatselijke jachtrechthouder die natuurlijk van niks wist.

Marternetwerk 2000

Het aantal ingezamelde roofdieren voor het marternetwerk van het IBW was met 22 dieren vorig jaar duidelijk lager dan in 1999. Toen werden in de Zuiderkempens immers nog 36 exemplaren ingevroren. Zijn automobilisten voorzichtiger geworden? Is het nieuws bij melders er wat af? Of moeten we zoeken achter een natuurlijke oorzaak zoals een minder muizenaanbod? Wie zal het zeggen?

De bunzing was weerom de trieste recordhouder met 16 dieren, allen verkeersslachtoffers. Ook 2 hermelijntjes, waarvan één sneeuwuit exemplaar volledig in winterkleed, vonden hun einde onder autowielen. Evenals vorig jaar werden weerom 3 steenmarters binnengebracht. Twee vossen werden beiden opgeraapt op het jaagpad van het kanaal. Waarschijnlijk zijn ze verdronken. Tenslotte was er de beverrat waarvan in een eerder tijdschrift al melding werd gemaakt.

Ook dit jaar loopt het marternetwerk door. Alle vondsten mogen binnengebracht of gesignaleerd worden bij Herman. (014/841604)

Zomervogels in de winter

De winter heeft lang op zich laten wachten. December was zacht. Heel wat trekvogels die normaal in het najaar zuidelijker oorden opzoeken, waren blijkbaar in de war. Vooral de vogels die dichterbij

overwinteren in Zuid-Europa of Noord-Afrika vertoonden een duidelijke neiging tot blijven. Zo verbleven er op kerstavond drie zwarte roodstaarten te Tessenderlo.

Op oudejaarsdag foerageerde een vrouwtje zwartkop in een tuin te Veerle. Op 18 januari werd een vrouwtje roodborsttapuit gezien te Geel en op 3 februari zocht een tjiftjaf het gezelschap op van een groep mezen in het Zammelsbroek. Andere gegevens zijn van harte welkom.

Naar de Ardennen

Op zondagmorgen 11 februari trok een 42-kop-pige NRgroep naar jaarlijkse traditie er voor een winterwandeling met de bus op uit. Dit jaar hadden Jan en Willy de omgeving van Saint-Hubert verkend. Onze voormiddagwandeling vertrok te Foumeau Saint-Michel. Vertaald betekent dit Sint-Michielseven, naar de laatste abt van de abdij van Saint-Hubert die hier ooit een ijzerhoogoven heeft opgericht.

De ganse tijd trokken we door het Sint-Michiels-woud. Het is een geweldig loofwoud met enkele monumenten van bomen, hoofdzakelijk eiken en beuken. Vooral de meer dan 250-jarige Sint-Michelseik genoot onze aandacht. Het zachte weer deed blijkbaar ook heel wat vogelhartjes sneller slaan in de aanloop naar Sint-Valentijn. Boomklevers scheidden, grote bonte spechten kikkerden en enkele goudvinken lieten zich even mooi bekijken. De eerste helft van de wandeling ging in matig klimmende lijn. Op het hoogste punt werd even uitgerust om daarna via de Masblette vrij snel af te dalen. Onze kijkers zochten achter de waterspreeuw, maar tevergeefs.

De middagrust genoten we in Saint-Hubert waar verschillende Rocheforts de meeste opnieuw op krachten brachten.

's Namiddags zette de bus ons af aan de viskwekerij van Mirwart. We wandelden weerom door uitgestrekte loofbossen maar vooral langs de klotsende Lomme. Enkele appelvinken fourageerden boven in de boomtoppen, een blauwe reiger liet zich van dichtbij bewonderen op een zijtak boven de rivieren en enkele kruisbekken kipten over. Op een bepaalde plaats was een sparrenbos recent neergelegd door een tornado. Hier kwam dan ook heel wat klim- en zoekwerk aan te pas om ons pad te vinden. Diegene die na de voormiddagervaring hun botten in de bus hadden achtergelaten kwamen nu wel bedrogen uit. Via modderige paadjes en door de talrijke kleine riviertjes bleven vele schoenen niet droog en nog minder proper. Het was al vrij late namiddag wanneer we opnieuw de bus konden bereiken. Wanneer iedereen zich opnieuw gezeteld had en de buschauffeur een film over Amerikaanse straatzwerfers had opgezet ronkte de bus richting Laakdal, en het was niet alleen de motor. Tot ziens!

Onze schuur

De muren zijn bezet, vloer is gelegd, de ramen en deuren zijn geplaatst, er is geverfd, de douche en de WC zijn geïnstalleerd kortom het einde van de verbouwingen aan de schuur is nu wel in zicht. Het moet lukken dat we op zondag 1 april bij de maandelijkse werkdag in de Langdonken de nieuwe lokalen officieel in gebruik nemen. Daartegen moet de keuken geplaatst zijn en het sanitair aangesloten op de septische put en een bezinkingsput. De afvalwaterzuivering zal in de zomer geïnstalleerd worden.

Zoals je kan lezen kunnen we nu zonder problemen een receptie aanbieden bij de opening, er is een W.C. een keuken en zelfs een douche. Mia P. die jarenlang haar plas heeft moeten ophouden bij de werkdagen en daardoor ook de drijvende kracht geweest is achter deze werken nodigen we uit om als allereerste de W.C. door te trekken. Tot zondag 1 april, na de werkdag om 11.30u bieden we alle leden een kleine receptie aan ter gelegenheid van de ingebruikneming van de schuur.

De Fusie

De gesprekken tussen de plaatselijke Wielewaal en Natuurreservaten afdelingen gaan hun gang. Hoe je toekomstige afdeling van de nieuwe vereniging er binnen enkele maanden gaat uitzien is nog niet helemaal duidelijk. Zoals bij elke fusie van verenigingen zijn er voorstanders van sterke goed gestructureerde afdelingen terwijl anderen dan weer het behoud van kleinschaligheid en plaatselijke werking het belangrijkste vinden.

Met zin voor overleg moet het mogelijk zijn van een compromis te vinden tussen deze twee strekkingen, we zullen daar de volgende weken hard aan werken.

En uiteindelijk zullen jullie het zijn die in een algemene vergadering de nieuwe afdelingen en kernen zullen goed- of afkeuren.

Uit de Milieuraaden

Laakdal

De eerste milieuraad onder het nieuwe gemeentebestuur verliep alvast veelbelovend. Enkele jonge en enthousiaste krachten komen de milieuraad versterken. Zodat nu 8 vertegenwoordigers van natuurverenigingen samen met nog eens 8 gecoöpteerde leden en de afgevaardigden van andere organisaties, het milieubeleid in onze gemeente mee zullen bepalen.

Laakdal gaat het engagement aan om een duurzaam gemeentelijk beleid te voeren. Dirk Camps als 'duurzaamheidsambtenaar', speciaal voor deze taak aangeworven stelt zichzelf voor en geeft ook toelichting bij het actieplan. Dit opzet richt zich op het voorkomen van huishoudelijk afval, duurzaam gebruik van water, gebruik van duurzame grondstoffen en zuinig energiegebruik en regelt ook het gebruik van bestrijdingsmiddelen. Wat de geplande acties in verband met 'duurzaam gebruik van water' betreft, vinden we dit plan te weinig en te zwak. Terwijl er bij de algemene doelstellingen wel duidelijk staat dat: 'op korte termijn de verdere aantasting van structuurkenmerken van waterlopen en verdroging moet worden voorkomen'. Men weet dus wel hoe erg het gesteld is met de 'bron van alle leven'. Het is daarom hoogtijd voor een andere kijk op water.

De nieuwe Schepen voor leefmilieu staat blijkbaar open voor een positieve aanpak. Met Rik Peys heeft Laakdal een Milieuschepen die er alvast ook voor te vinden is om meer middelen te voorzien voor aankoop en beheer van natuurgebieden.

Herselt

De nieuwe milieuraad is nog niet geïnstalleerd. Bij gebrek aan kandidaten voor het voorzitterschap op de eerste vergadering, werd er beslist van een tweede poging te wagen begin maart. Eddy Laporte de schepen die de volgende 6 jaar verantwoordelijk zal zijn voor leefmilieu en natuurbehoud ziet het alleszins wel zitten. De volgende vergadering zal volledig besteed worden aan waterbeheer. We hopen dat het begrip integraal waterbeheer langs deze weg bij onze bestuurders zal bekend geraken, we vrezen een beetje dat waterbeheer nog steeds enkel geassocieerd wordt met grachten ruimen en betonbuizen leggen in de grachten waar het water vuil is. Een taak voor de milieuraad om hier iets aan te veranderen.

Hulshout

Deze keer werden de honneurs waargenomen door onze vervanger, en dat is duidelijk met verve gebeurd. Maar blijkbaar zijn wij zelfs door onze collega's in de milieuraad nauwelijks gekend, wat is Natuurreservaten en waar staat de vereniging voor? Op de volgende milieuraad gaan wij ons opnieuw voorstellen, wat vooral naar de nieuwere leden toe beslist erg nodig is.

Gecoro's

Het nieuwe decreet ruimtelijke ordening voorziet in een nieuw gemeentelijk adviesorgaan de GECORO. Deze raden zullen de volgende jaren een belangrijke rol spelen bij de opmaak van de gemeentelijke structuurplannen, het opstellen van het vergunningen- en plannenregister, het opstellen van de RUPS en het adviseren van stedenbouwkundige vergunningen.

Waarschijnlijk heb je niet veel begrepen van het ruimtelijke ordeningsjargon, maar niet getreurd. Indien je geïnteresseerd bent voor een zitje in deze raden, of als je gewoon wat kennis wilt opdoen over ruimtelijke ordening dan kan je een korte opleiding hierover volgen die zal ingericht worden door Natuurreservaten vzw. Info: Staf Aerts 013.772278.

